

Strona pozwana: Republika Grecka (przedstawiciele: K. Boskovits i V. Karra, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Nie przyjmując w wyznaczonych terminach wszystkich środków koniecznych do wykonania decyzji Komisji 2012/541/UE z dnia 22 lutego 2012 r. w sprawie pomocy państwa SA.26534 (C 27/2010 ex NN 6/2009) przyznanej przez Grecję na rzecz United Textiles SA i nie informując wystarczająco Komisji Europejskiej o środkach podjętych na podstawie tej decyzji, Republika Grecka uchybiła zobowiązaniom spoczywającym na niej na podstawie art. 2–4 wspomnianej decyzji oraz na podstawie traktatu FUE.
- 2) Republika Grecka zostaje obciążona kosztami postępowania

(¹) Dz.U. C 305 z 22.8.2016.

Wyrok Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 18 stycznia 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden – Niderlandy) – Stadion Amsterdam CV / Staatssecretaris van Financiën

(Sprawa C-463/16) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne — Podatki — Podatek od wartości dodanej (VAT) — Dyrektywa 77/388/EWG — Artykuł 12 ust. 3 lit. a) akapit trzeci — Obniżona stawka VAT — Załącznik H, kategoria 7 — Jedno świadczenie złożone z dwóch odrębnych elementów — Selektywne stosowanie obniżonej stawki VAT do jednego z tych elementów — Wycieczka o nazwie „World of Ajax” — Zwiedzanie muzeum AFC Ajax]

(2018/C 083/05)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Stadion Amsterdam CV

Strona przeciwna: Staatssecretaris van Financiën

Sentencja

Szóstą dyrektywę Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych – wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku, zmienioną dyrektywą Rady 2001/4/WE z dnia 19 stycznia 2001 r., należy interpretować w ten sposób, że jedno świadczenie takie jak to rozpatrywane w postępowaniu głównym, złożone z dwóch odrębnych elementów, jednego będącego głównym i drugiego dodatkowego, dla których to elementów – gdyby były one świadczone odrębnie – obowiązywałyby różne stawki podatku od wartości dodanej, należy opodatkować według jednej stawki podatku od wartości dodanej mającej zastosowanie do tego jednego świadczenia, określonej w zależności od głównego elementu, i to nawet gdy można zidentyfikować cenę za każdy element składającą się na całkowitą cenę zapłaconą przez konsumenta w celu skorzystania z tego świadczenia.

(¹) Dz.U. C 410 z 7.11.2016.